

aji rase bādara niśi
preme bhāsala saba v□ndavāna-vāsī

śyāma-ghana barikhaye prema-sudhā-dhāra
kore ra□gi□ī rādhā bijurī-sa□cāra

preme pichala patha gamana bhela ba□ka
m□ gamada-candana-ku□ kume bhela pa□ ka

dig vidig nāhi premera pāthāra
dubila narottama nā jāne sa□ tara

Visi Vrindavanos gyventojai šią naktį skendėjo dieviškų meilės jausmų liūtyje.

Šri Krišna lieja kondensuotą meilės nektarą, o Šri Radhikos žaidimai prišaukė žaibus.

Keliai tapo slidūs nuo Jų ekstatinės meilės, kai Jie vaikščiojo niekad nematytais būdais. Vrindavanos žemė susimaišė su raudonu moliu, sandalmedžio pasta ir muskusu ir patapo klampi.

Meilės vandenynas išsiliejo į visas puses ir Narottama dasa paskendo šiame vandenyne, nemokėdamas plaukti.